

egyébire», jegyzi meg az »Athenaeum« (1837. II. 606. oldal). A »Jelenkor« 1832 év 175. számában mint *opera* szerepel. 1845-ben *dalmű*-nek mondták. Ujabban az olyan énekes színpadi műveket nevezik daljátéknak, mint Kacsóh »János vitéz«-e, vagy Kodály »Háry János«-a. (V. ö. *Dalmű*).

Dallos János, színész. (Lásd: Scholaszter név alatt.)

Dalma. *Petőfi* egyik színészi álneve vidéki vándorlása idején.

Dalmady Erzsí, operett-primadonna, sz. 1903-ban, *Szalkszentmártonban*. Színpadra lépett 1925-ben.

Dalmady Ilka, táncosnő, sz. 1911-ben, *Salgótarjánban*. Színpadra lépett 1927-ben.

Dalmai Neubauer Nina, színésznő, sz. 1864-ben, *Nagykanizsán*. Színpadra lépett 1880-ban, Kárpáthy György társulatánál.

Dalmay Artur, (családi neve: Kubinszky Antal), színész, majd színigazgató, sz. 1842-ben. 1866-ban lépett a pályára, megh. 1873. jan. 16-án, *Fegyverneken*. Neje: *Disznósi Horváth Julia*, szenedszínésznő, sz. 1844-ben, *Győrött*. 1866-ban lépett színpadra, Erdélyi Sándornál.

Dalmorés (dalmoréz) Charles, a párizsi nagyopera hőstenorja, sz. Délfranciaország spanyol határvidékén, de életének javarészt francia színpadon töltötte. 1914. máj. 4-én mutatkozott be nálunk a M. Kir. Operaházban a »Sámson és Delilá«-ban. A francia iskola ismert páthoszával énekel és játszik és olyan benyomást kelt, mintha örökösen koturnuson járna és alexandrinusokat szavalna. (Ez időben a new-yorki Metropolitan színház és a londoni Covent Garden tagja volt.)

Dalmű. A régi magyar színlapokon ezt a szót találjuk az opera elnevezésére. A magyar tárgyú operák megjelölésére ma is szívesen használják a *dalmű* kifejezést. (V. ö. *Daljáték*).

Dalmúszínház. A M. Kir. Operaház (L. o.) régi elnevezése 1884. szeptember 27-től október 31-ig.

Dalnok. Az operai színész neve a régi elnevezése szerint. A Nemzeti Színház énekes-tagokat még 1870-ben is így nevezi a Csepreghy Lajos kiadásában megjelent zsebkönyv. *Dalnoknő* az énekesnő neve.

Dalnoki (Kinglarovits) Árpád, apa- és komikus-színész, színipályára lépett: 1868. dec. 22-én.

Dalnoki Béni, operaénekes, a M. Kir. Operaház tb. tagja, sz. 1838-ban, *Szabadkán*, hol már mint gyermek sok hajlamot és tehetséget tanúsított a zene iránt. Midőn 1857. jan. 4-én Havy és Hegedűs társigazgatók jólszervezett operatársulattal Szabadkára jöttek, Dalnokit 3 havi próba-időre szerződtették. 1860-ban Reszler István első lyrai tenornak szerződtette s első nagy szerepe Lyonel volt a »Márthá«-ban. 1861-ben Bécsben tanult Lewy Richárdnál, az akkoriban nagy hírű énektanárnál, majd Follinusz János színigazgató meghívására Kolozsvárra megy, hol 1862–66-ig volt. 1867-ben Aradra szerződtött; 1870. szept. 25-én Debrecenben, később Nagyváradon, és Kassán találjuk. 1877–78-ig ismét Kolozsvárt működött. 23 évig volt vidéken hőstenor és lírai énekes. 1879. apr. 17-én fellép a Nemzeti Színházban, a »Márthá«-ban. 1880. apr. 1-én a Nemzeti Színházhoz szerződtött. 1907. március 9-én ünnepelte meg 50 éves jubileumát és ezzel az aktussal el is búcsuzott a színpadtól. Búcsufelléptéül »A nürnbergi babá«, Adam Adolf I felvonásos vígoperája került színre, melyben Jonathánt énekelte; utána a »Hoffmann meséi«-t adták, melyben Ferenc szolga szerepét játszotta. 1904. június 1. óta a M. Kir. Operaház tb. tagja volt. Főbb szerepei: Almaviva, Faust, Lyonel, Elvino, Ottó (Bánk bán) stb. Később egészen a tenor-buffóra adta magát és ezen a téren kacagató sikereket ért el derűs, kedves humorával és eredeti komikumával. Megh. 1914. január hó 29-én, *Budapesten*. Neje: *Conti Fáni*, énekesnő, sz. 1842-ben, *Pesten*. Színpadra lépett 1862. nov. 18-án, Szabó Józsefnél, Aradon. 1863–64-ben a kolozsvári Nemzeti Színház operájának tagja. Működött még Debrecenben, Kassán, Nagyváradon, Sopronban, Pécsen, Szabadkán. 1884. nov. havában a M. Kir. Opera énekkarába vétette fel